



Вроцлав, дня 7 грудня 2023 р.

Число: 2023/430

**Душпастирські норми щодо практичного введення у життя
на території Вроцлавсько-Кошалінської єпархії
визначеного на роки 2023-2025 Синодом Єпископів УГКЦ
душпастирського плану: «Надія, до якої нас кличе Господь»**

Синод Єпископів УГКЦ, який проходив на початку липня 2022 р. в Перемишлі, у 40. рішенні поставив перед цілою Українською Греко-Католицькою Церквою наступне душпастирське завдання: *На наступні три роки визначити пріоритетними напрямками реалізації Душпастирського плану «Надія, до якої нас кличе Господь»: 1) близькість до вбогих, маргіналізованих, біженців і постраждалих від війни; 2) зцілення ран; 3) християнська родина.*

Над способом введення у життя, на єпархіальному та парафіяльному рівнях Вроцлавсько-Кошалінській єпархії, визначеного Синодом Єпископів УГКЦ душпастирського завдання, працювали члени Єпархіальної Душпастирської Ради в часі своїх зустрічей, які проходили в днях 18 березня та 17 червня 2023 р. В часі останньої робочої зустрічі доручено трьом групам Членів ЄДР, під проводом отців: о. д-р. Мирослава Драпали, о. Євгена Сухого та о. Андрія Бунзили, представити душпастирський діагноз та пропозиції душпастирських дій стосовно трьох вказаних Синодом Єпископів УГКЦ площин: 1. близькість до вбогих, маргіналізованих, біженців і постраждалих від війни; 2. зцілення ран; 3. християнська родина.

В часі останнього засідання членів Єпархіальної Душпастирської Ради було представлено практичні напрацювання поодиноких груп. Після дискусії над представленими душпастирськими пропозиціями вирішено, щоб голови трьох покликаних груп доопрацювали свої пропозиції та передали їх до Єпископської Консисторії у Вроцлаві для виготовлення кінцевого документу в справі практичного введення у життя визначеного Синодом Єпископів УГКЦ душпастирського завдання на єпархіальному та парафіяльному рівнях. Кінцевий документ, після остаточних консультацій з Членами Єпархіальної Душпастирської Ради та після проголошення його Вроцлавсько-Кошалінським єпископом, стає зобов'язуючим для духовенства, монашества і вірних.

Сьогодні, після проведення всіх вказаних вище заходів, проголошую та передаю до використання: *Душпастирські норми щодо практичного введення у життя на*

території Вроцлавсько-Кошалінській єпархії визначеного на роки 2023-2025 Синодом Єпископів УГКЦ душпастирського плану: «Надія, до якої нас кличе Господь»:

I. БЛИЗЬКІСТЬ ДО ВБОГИХ, МАРГІНАЛІЗОВАНИХ, БІЖЕНЦІВ І ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙНИ

Соціальне служіння – це діяльність, якої джерелом є Божа заповідь любові. Воно має відповідати потребам осіб, котрі терплять з огляду на свою матеріальну чи духовну вбогість. Метою реалізації згаданих завдань є надання потребуючим необхідної допомоги для їхнього гідного життя. Соціальна діяльність є обов'язком та одночасно й правом учнів Христових.

Парафіяльний рівень:

Парафіяльна спільнота повинна виявляти готовність служіння вбогим, маргіналізованим та біженцям постраждалим від війни. Парафія мусить відкриватися щоразу більше до ближніх, скеровувати свою увагу до конкретних людей сповнених страхом, смутком і безнадією. Роблячи це, Церква зможе принести надію і стати живим знаком присутності Бога у сучасному світі.

Душпастирям, у співпраці з цілою парафіяльною спільнотою, доручається:

1. регулярно скликати пасторальні ради для здійснення пасторального планування,
2. ознайомлювати парафіян з Посланням Синоду Єпископів УГКЦ «Залишиться вам одне – те, що ви дали убогому» (проповіді, дискусії, пасторальне планування),
3. подбати, щоб у катехетичному навчанні ввести теми пов'язані з соціальним служінням,
4. у співпраці з головою єпархіальної КАРІТАС організовувати різні форми парафіяльного соціального служіння,
5. поширювати в парафіях волонтерський рух, тобто добровільну, безкорисливу (без оплачування) працю для вбогих людей,
6. підтримувати всі заходи, які проводяться в парафіях: Різдвяна допомога дітям, Великодня свічка, Стипендіальний фонд, Великопосна милостиня,
7. у співпраці з директором КАРІТАС Вроцлавсько-Кошалінської єпархії утворювати та активізувати парафіяльні гуртки КАРІТАС,
8. призначити одного із членів пасторальної ради відповідальним за координацію соціального служіння, якщо цього ще не зроблено,
9. відвідувати хворих та літніх осіб, особливо самотніх, залучаючи також мирян – волонтерів,
10. відзначати в парафіях День дідусів, бабусь та людей похилого віку (богослужіння, концерти, міжгенераційні фестини).

Єпархіальний рівень

Для ефективного введення у життя та для контролі прийнятих рішень Єпархіальний єпископ, у співпраці з Консисторією та єпархіальними структурами:

1. постійно моніторить виникнення особливих потреб і в разі їх появи мобілізує єпархіальні структури КАРІТАС та парафій,
2. нагадує вірним про харитативне служіння і визначає напрямки та пріоритети,
3. щорічно підготовляє план соціальних заходів та координує проведення в єпархії Соціальних днів.

II. „ЗЦІЛЕННЯ РАН”

„Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили” (Мт 25:40)

Від 24 лютого 2022 р., тобто від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, у Вроцлавсько-Кошалінській єпархії здійснено багато різного роду фінансових, матеріальних та харитативних акцій для допомоги воєнним втікачам і примусово переселеним, як на території Польщі, так і для допомоги внутрішньо переселеним на території України. Тому що на українській землі даліше триває війна, а тільки у Польщі перебуває близько двох мільйонів громадян України, даліше потрібними є різного роду харитативні акції для допомоги найбільш потребуючим.

Пропозиції до внесення в Душпастирський план Вроцлавсько-Кошалінської пархії

Підкомісія Єпархіальної Душпастирської Ради, відповідальна за душпастирський план в ділянці „Зцілення ран”, вирішила підкреслити три головні площини, які торкаються життя кожної постраждалої особи:

- тілесна – справи матеріальні,
- духовна – душпастирська опіка,
- психічні травми.

Парафіяльний рівень

Душпастирям, у співпраці з цілою парафіальною спільнотою, доручається:

1. співпрацювати з єпархіальною КАРІТАС, в кожній сфері, яка торкається матеріальної підтримки постраждалих від війни,
2. створити ініціативні групи в парафіях і душпастирствах, які могли б моніторувати ситуацію у вужчому середовищі та швидше реагувати і повідомляти про різні потреби біженців,

3. для новоприбулих емігрантів з України потрібно відкрити не тільки двері наших парафіяльних храмів але також двері сердець, щоб вони не почували себе інтрузами тільки рівноправними членами спільноти а прибуття великої хвилі громадян України до багатьох наших парафій сприймати як нагоду і шанс на нове оживлення душпастирської діяльності,
4. з відкритим серцем та поважно належить трактувати кожную проблему душпастирського характеру, знаходячи час для новоприбулих, так само як для інших, тзв. „традиційних” членів спільноти,
5. заохочувати тих, які вже стали на дорогу зцілення в Церкві, щоб подбали також про інших, про своїх родичів, знайомих чи співпрацівників та щоб допомогли станути разом з собою на цю дорогу,
6. в парафіях піднімати зусилля для заангажування самих примусово переселених з України осіб, на місцях їхнього перебування, в процес допомоги іншим, ще більш потребуючим, головню тим, котрі залишилися в різного роду небезпеці,
7. для допомоги найбільш потребуючим в парафіях належить нав'язати співпрацю з професійними психологами чи медичними осередками, надаючи можливість зустрічі потребуючих зі спеціалістами.

Єпархіальний рівень

На єпархіальному рівні належить:

1. продовжувати дотеперішню широку діяльність єпархіальної КАРИТАС, починаючи від пошуку можливостей до подальшого надсилання допомоги в Україну, аж до похилення над багатьма конкретними турботами примусово переселених з причини війни на території нашої єпархії,
2. пам'ятаючи, що головним джерелом духовних ран є гріх, медикаментами – Святі Таїнства а ціла Церква лікарнею душевних ран, потрібно пригадувати і заохочувати духовенство до поширення душпастирської праці для приготування прибулих з України до відкриття того, чим справді є Церква, яка її суть – що це не „маркет ритуальних послуг”, а жива спільнота, члени якої, підтримують одне одного, ідучи разом дорогою до спасіння,
3. організувати та заохочувати єпархіальне духовенство до проведення інтеграційних душпастирських подій, таких, як прощі та різного роду зустрічі, які допоможуть новоприбулим ближче пізнавати спільноту нашої Церкви у Польщі та її життя,
4. використовувати всякі нагоди, які допоможуть у вишколі та підготовці до харитативного і душпастирського служіння примусово переселеним особам з України.

III. ХРИСТИЯНСЬКА СІМ'Я — ДОМАШНЯ ЦЕРКВА

З причини різних явищ, які доторкають сьогодні цілу світову християнську спільноту, таких як: економічна і воєнна еміграція, споживацьке наставлення до життя, розлучені сім'ї, життя молодят без церковного шлюбу, хоча немає перешкод для вінчання, розрив з національними традиціями (мова і звичаї), дехристиянізація, спостерігаємо, що сьогоднішня християнська сім'я примушена протиставлятися численним труднощам та кризам. Також наші, українські родини, які переживають додатково ще трагедію війни і пов'язану з цим часто примусову еміграцію та розлуку членів сім'ї, переживають свою кризу, якої наслідки спостерігаємо також у Польщі. Для протидіяння цьому та для лікування ран, які доторкають наші родини, пропонуємо підняти конкретні душпастирські засоби на парафіяльному та єпархіальному рівнях.

На парафіяльному рівні:

1. обов'язкова підготовка наречених до шлюбу в часі формаційних зустрічей, проведених згідно з вимогами Церкви (10 наук),
2. підготовка та душпастирська праця з батьками дитини та хресними батьками, при нагоді підготовки до Таїнства Хрещення (3 науки),
3. проведення зустрічей з родинами при нагоді приготування дітей до І Сповіді та до Урочистого Святого Причастя,
4. живий контакт душпастиря з родинами при нагоді відвідин з Йорданською водою,
5. систематичні зустрічі в парафіях з фахівцями до справ родинного життя (напр., психологом, представниками різних спільнот, які займаються родинами),
6. проведення в парафіях Дня Родини (при нагоді закінчення катехитичного року чи в іншому часі),
7. часте проповідування в парафіях на теми пов'язані з родиною і християнським вихованням,
8. заохочування до спільної молитви батьків і дітей, до спільного читання Святого Письма та іншої релігійної літератури,
9. поширення інформації про душпастирські події пов'язані з родиною в медіа, на єпархіальному та загально-церковному рівнях.

На єпархіальному рівні:

1. для виготовлення пасторальної програми щодо праці з розлученими особами та для допомоги парафіяльним священникам належно опікуватися цими сім'ями, Єпархіальний єпископ доручить Єпархіальній Комісії до Справ Родин вивчити питання осіб, які живуть в сепарації та розлучених, які не вступили в новий зв'язок, а також розлучених, які вступили в новий зв'язок,

2. продовження традиції проведення єпархіальних з'їздів родин,
3. організація з'їздів (реколекцій) для священничих родин,
4. організація прощ для родин до різних відпустових місць,
5. постійна формація духовенства в сімейних питаннях (напр. під час соборчиків),
6. популяризація літератури для підтримки християнських родин і поглиблення знання про значення християнської родини як фундаментальної клітини Церкви і Народу,
7. повідомлення про формаційні он-лайн зустрічі, виклади на подружню і родинну тематику,
8. проповіді і послання скеровані до родин в єпархії.

Подані вище Душпастирські норми щодо практичного введення у життя на території Вроцлавсько-Кошалінської єпархії визначеного на роки 2023-2025 Синодом Єпископів УГКЦ душпастирського плану: «Надія, до якої нас кличе Господь», як практична відповідь на душпастирське доручення Синоду Єпископів УГКЦ, входять у життя та обов'язують на території Вроцлавсько-Кошалінської єпархії від дня 1-го січня 2024 р.

З архієрейським благословенням



+ Володимир Р. Юшак ЧСВВ
Владика Вроцлавсько-Кошалінський

о. Євген Сухий
Канцлер